Ч. 141. Второк 7 липня (24 червня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсовах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Справи анґлійскі. — Реформа американьскої армії.

В палаті послів вела ся дальше дискусия над наглячим внесенєм п. Трильовского в справі товариств „Січий“. По промові внескодавця п. Трильовского забрав слово п. міністер внутрішних справ бар. Бінерт. П. Міністер заявляє, що не хотячи надуживати терпеливости палати, наміряє обмежити ся до коротких заміток, котрі представлять его становище в справі наглячости сего внесеня. Дотично до жалоб, піднесених з боку Русинів, а особливо руских послів, з причини трактованя „Січий“, а котрі суть предметом наглячого внесеня, то вже недавно зарядив п. міністер найбільше основні доходженя. Після надісланого п. міністрови справозданя п. Намістника Галичини, доходженя ті ще не покінчені. Палата може бути переконана, що коли тілько буде предложений увесь материял, міністер не забуде піддати его основному провіреню і видати зарядженя відповідні до стану річи і закона. — П. Брайтер: Се з певностию довго потреває. — П. Міністер Бінерт: Чи довго потреває, сего я — коли пан посол думає о доходженях — не можу в тій хвили сказати; то буде залежне від обему материялу. В кождім разі потреває се так довго, як сего вимагає подрібне і старанне розслідженє справи. В узасадненю наглячого внесеня і з боку пов. внескодавця зазначено, що теперішний Намістник видав старостам у всхідній Галичині нові обострені розпорядженя що до стоваришень, о яких говорить ся. Можу по розмові з Намістником заявити, що се твердженє полягає на невірній інформациї, котру можна тим виснити, що слідство на моє порученє в дотичних кругах викликало хибне припущене о виданю нових розпоряджень. — (П. Бачиньский: Аджеж розпорядженє було). — Бар. Бінерт: Розпорядженє наказувало перевести доходженя що-до всіх відносин „Січий“. Иншого розпорядженя міністерство не видало і именно я позволю собі ствердити, що не є правдою, неначе би Намістник видав порученє острійшого трактованя тих стоваришень. Противно, староства одержали порученє переведеня заряджених через міністерство доходжень і здати з них справу.

По промовах ґенеральних бесідників ґр. Дідушицкого „против“ і п. Пігуляка „за“, та по кінцевім словів п. Трильовского, приступлено до голосованя і наглість внесеня відкинено.

Опісля приступлено до дискусиї над наглим внесенєм п. Ельдерша (соц. дем.) в справі обезпеченя робітників.

По промовах внескодавця і пп. Аксмана і Черного, замкнено дискусию і вибрано ґенеральними бесідниками п. Тулера (соц. дем.) pro, а п. Страньского (нім. рад.) contra. На тім закінчено засіданє; слідуюче засіданє назначено на нині.

Інтерпеляциї внесли: п. Бачиньский в справі поведеня жандарма Франца Клїсевича в Обертинї і в справі суперечного з законом покликуваня сьвідків повітовим судом в Станиславові; п. Петрушевич в справі поведеня державної прокураториї в Стрию; п. Олесницкий в справі убитя селянина Петрика в Чолганах лїсничим Шміґельским і в справі поведеня окружної дирекциї скарбу в Бережанах при надаваню концесиї на трафіку; п. Лагодиньский в справі поведеня лїсової управи в Надвірній з тамошним населенєм.

В Індиях мають Анґлїйцї неприємні хвилї. Хотяй більша часть образованих Гіндів є противна всякій анархії і замахам, то однако творять ся там конспірациї скрайних живел і доходить навіть до киданя бомб. Таких случаїв було вже кілька. Найновійшим випадком є замах на стациї Конкагари західно-бенґальскої зелїзниці. Кинено бомбу до ваґону друго

---

44)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Лиш дуже мало усмирителів умирає природною смертию. Такі як усмиритель Бідель, богач і властитель найкрасшої віллї в Ніцци, в честь котрого названо там навіть одну улицю по его імени, належить до виимок. Але й той Бідель показує на своїм тілї страшенні близни від ран, які єму поробили були льви своїми кіґтями. А треба знати, що кіґті льва страшнїйші як его зуби, бо лев, як і всї котоваті зьвіри, бере ся до своєї добичі передовсїм кіґтями і як коли єї вже держить в кіхтях, уживає зубів до помочи і робить смерть, розгризаючи бючки. Згадану повисше паню Фішер убив лев в той спосіб, що одним удароы лаби по голові розчерепив їй голову так страшно, що аж мозок випустив, а відтак аж взяв ся роздирати єї зубами. Колиб хотіти навести всї тоті случаї, в котрих льви і подібні їм видресовані зьвіри зробили смерть усмирителям або бодай значно їх покалїчили, то можна би списати цїлі книги. Ми наведемо тут ще лиш кілька характеристичних примірів.

В 1865 р. покалїчив був лев в страшний спосіб властителя менажериї в Штутґартї, Вернера. Хоч лев очевидно був вже чогось розлючений, зайшов був Вернер до клїтки, щоби так як звичайно що дня змусити льва батогом, щоби він скакав через него. Але сим разом лев кинув ся на Вернера, вбив єму кіґті передної лаби межи лопатки, зубами впив ся в праву лопатку а лївою лабою вчепив ся Вернерового правого уда. В сїй страшній хвили мав Вернер на стілько притомности, що хоч вже лежав на земли, упхав свою голову помежи пащу льва а его праву лабу і крикнув до него слово Мустафа уживане звичайно до команди у зьвіря а рівночасно донька усмирителя збила кілька шиб, що розлюченого зьвіря так перепудило, що він пустив Вернера. Тяжко покалїчений усмиритель міг ще встати і вийти з клїтки, вдарибши льва ще кілька разів батогом.

В серпни 1869 р. підчас представленя в гіпподромі Арнульта в Парижи кинулась була львиця на усмирителя Люкаса і звалила его на землю; їй прибіг на поміч ще й лев і обоє так страшно покалїчили усмирителя, що хоч его ще живого виратовано з клїтки, він в кілька годин помер. В січни 1872 р. згинув в анґлїйскім містї Больтон однорукий усмиритель львів Мек Карте. Один з пяти львів, які були в клїтці, вдарив его лабою з такою силою, що Мек Карте впав на колїна а коли обернув ся і мечем замахнув ся на зьвіря, прискочив другий лев і вхопив кіґтями за ногу та здер его грудий леопардову кожу а тоді й прочі льви кинулись на него. Коли в кілька минут опісля принесено розпалені зелїзні дручки і відогнано ними львів, покалїчений на смерть усмиритель ледви ще давав слабі ознаки житя і помер в шпитали, коли его туди занесено. Так само погиб і молодий Гемпель Батті, син славного усмирителя, котрого в липни 1889 роздер лев в містї Штаєр. Та не лиш поодиноким усмирителям, але й цїлій публиції, яка підчас представленя знаходить ся в менажериї або цирку, може такий зьвір стати небезпечним, як ось показує слїдуюча

Борба з львом.

Блеск і пишнота, куди глянеш! Море сьвітла і весела гутірка! То має відбувати ся перше представленє в славнім на весь сьвіт „Hippodrome et Ménagerie des Nations“ в тім найвеселїйшім і найлегкодушнїйшім із всїх міст, що зве ся — Париж.

Властитель цирку, проворний Артелїя Міляндрі, міг очевидно з вдоволенєм усьміхати ся, коли того вечера обчисляв свій „прихід“, бо великий цирк був цїлком випроданий і щільно заповнений що до послїдного місця. В середині було так душно, що гостям, які війшли ся були на премієру, аж піт лив ся з чола; але всї ждали терпеливо і з як найбільшим напруженєм тої хвилї, коли виступить в одній з послїдних точок проґрами „перша сила“ цирку, любимець всїх европейских столиць, „одинокий на цїлім сьвітї“ Паольо, котрому нема рівного.

Молодий Паольо — він поправдї називає ся Авґуст Ульзен — був то білявий Данець, хлописко як дуб зі здоровим і сьвіжим лицем. Ще маленьким хлопцем, яко круглого сироту взяв его був до себе властитель якогось цирку

кляси, в котрім їхало двох Анґлїйцїв. Оба тяжко ранені. Недавно оголосило індийске правительство два закони, накладаючі острійші кари за уживане вибухових матеріялів і за надужите свободи слова. Закони ті обурили скрайних Гіндів, котрі пустили памфлет против анґлїйского правительства, пригадуючи єму кроваве повстане Гіндусів в р. 1857. Та відозва заповідає велику борбу на 1917 р., коли то „Незалежна Індия вступить триюмфально в сьвіт і пімстить кров своїх мучеників за свободу“.

Рух, що має на цїли утворене полудневоафриканьского союза, прибирає щораз більші розміри. Анґлїйске правительство готове признати будучому союзови як найширшу автономію на взір Австралії або Канади. Сполучені державн полудневої Африки обнимали би Капляндию, Наталь, Трансваль, Оранію, Родезию і сумежні землї. Початок вже зроблено, бо 22 червня виступили рівночасно президенти міністрів в парляментах Капляндії, Трансвалю і Оранії з внесенєм, щоби парляменти повзяли відповідні ухвали з жаданєм утвореня союза. Президент трансвальских міністрів п. Бота (давний герой у війні против Анґлїйцїв) сказав в своїм парляментї, що краї полудневої Африки мають перед собою дві дороги: або політичне відокремлене і конкуренцию зі собою без кінця, або спільну працю для могучости і щастя полудневої Африки. — В загалї настрій єсть прихильний для нового проекту і поодинокі краї мають вибрати невдовзі делеґатів на спільну конференцию, котра ухвалить условя утвореня нової державви. Она полишить ся під скиптром короля Едварда, але буде майже самостійна, з власним правительством, армією і фльотою. Населене кількандцять-міліонове буде складати ся головно з Голяндців, Анґлїйцїв і муринів.

Анґлїйске правительство п. Аскіта переводить енерґічно декотрі лїберальні реформи, котрі полишив єму в спадщинї сьмілий розум помершого Кампбель-Банермана. Одною з тих реформ єсть загальне обезпечене старости через виплачуванє з державного скарбу дожизнених пенсий всїм старцям обох полів, повисше 70 року житя. Сей закон ухвалила вже палата громад в другім читаню. Другий закон то заведене осьмигодинного дня робочого в копальнях. І той закон певно буде ухвалений в другім читаню (в першім ухвалено). Попирав сей закон міністер внутрішних справ п. Ґледстон (син славного політика) і лиш нечисленні консервативні бесїдники противили ся тій реформі під покришкою, що скорочене робочого дня в копальнях піднесе цїну вугля, що буде утяжливим для консументів.

В американьских Сполучених Державах уложило міністерство війни плян злуки реґулярних войск і т. зв. народних ґвардий, істнуючих в кождій поодинокій державі, в одну армію. Нова злучена армія одержала би одностайну орґанїзацию і зросла би до 250 тисяч людий (нинїшне реґулярне войско числить ледви 60 тисяч вояків). Ґенерал Олівер, віцеміністер війни, думає, що здійснене сего пляну було би першим практичним кроком на дорозї утвореня великої армії американьскої, бо до тепер не посїдає Америка навіть спільного войскового заряду для всїх держав. Злучену армію задумує міністерство війни подїлити на 8 сталих корпусів на европейский спосіб. Коли той плян буде скоро виконаний, то американьска армія буде подібна до анґлїйскої, де ще вояки служать з найму. Хто знає, чи з часом не заведе у себе примусової повинности войскової на пруский спосіб.

Новинки.

Львів, дня 6-го липня 1908.

— **Перенесене.** П. Намістник переніс старшого комісаря повітового Казим. Вайдовского зі Львова до Калуша і поручив єму управу калуского староства.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Бадені виїхав на цїлий місяць до Радехова, до Львова поверне д. 1 серпня. В часї неприсутности п. Маршалка буде єго заступати член Видїлу краєвого др. Тад. Пилят, котрий вернув з відпустки з Трускавця.

— **П. Адам Креховецкий,** начальний редактор Gazet-и Lwowsk-ої і „Народної Часописи“, виїхав на кількатиждневу відпустку.

— **Доповняючий вибір** посла до державної ради з I округа у Львові на місце пок. пос. Малаховского має бути розписаний на 10 вересня. О сей мандат старає ся проф. львівского унїверситету, др. Ґустав Рошковский.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** з'орґанїзувала нові 1-клясові школи в Обаринцях тернопольского округа, в Цеперові львівского округа і в Тивони ярославского округа і постановила будову 4-клясової школи в Хлопах рудецкого округа, та 1-кл. школи в Голім равского округа при підмозї з краєвого фонду шкільного. — Краєва Рада шкільна признала громадї Турка коломийского округа безпроцентову позичку в квотї 15.000 К на будову школи.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Почавши від 15 липня с. р. буде поїзд особовий ч. 11 відходячий з Кракова о год. 12 мін. 10 в ночи, а приходячий до Львова о год. 9 мін. 50 перед полуднем, задержувати ся також на стациї Медика. Від'їзд з Медики о год. 7 мін. 41 рано.

— Сим звертає ся увагу на оголошене в Gazet-ї Lwowsk-ій що до достави уряджения для нової монтівнї возів в варстатї ц. к. зелїзниць держ. у Львові, а іменно: центрального огріваня парою враз з умивальнями для робітників; водопроводів для води ужиткової і води до питя враз з 6 гидрантами і 4 кирницями стїнними і електричного осьвітленя.

— **Новий віцепрезидент висшого суду кр. у Львові.** Як ми вже доносили — Цїсар іменував віцепрезидента краєвого суду у Львові з титулом президента окружного суду, Ст. Пшилуского, віцепрезидентом висшого суду краєвого у Львові. Президент Пшилуский має 56 лїт. Практикантом, авскультантом і ад'юнктом був в судах у Львові і в Тернополи. Там зістав заступником прокуратора і в тій рангї повернув до Львова. Перед 12 лїтами був іменований радником суду у Львові, а в 1897 президентом окр. суду в Золочеві. В 1900 р. обняв управу краєвого карного суду у Львові.

— **Вистава псів** ловецких і инших расових, уряджена „Ловецким тов[ариств]ом“ в палатї штуки на повистановій площі у Львові, тревала через два днї т. є. в суботу і недїлю. Окази псів мають бути дуже цїкаві. Між иншими угорский ґр. Сечені, подружений недавно з америк. міліярдеркою Вандербільт дав на виставу 7 ямників.

— **Знов один дефравдант.** В Збаражи викликала сенсацию утеча тамошного громадского писаря. В касї показала ся на разї недостача яких 400 К. Дефравдант наробив богато довгів в Збаражи, живучи понад стан.

— **Дальший репертуар руско-народного театру в Вижницї.**

Ві второк 7 с. м. „Невольник“, істор. картини зі сьпівами в 5 дїях Кропивницкого.

що їздив з міста до міста і так він, чи хотів, чи нї, мусів стати „артистом“. Він зачав від найнизшої служби і за цїлий час тяжкої науки наїв ся більше стусанів як хлїба. Але він поступав в своїм фаху і не було нїякої специяльности, котрою би він не повеличав ся. Яко їздець на кони без сїдла, яко акробат і клявн, „працював“ навіть вже яко артист на трапезї а коли в моду увійшли силачі, то й для Авґуста Ульзена настала була пора, коли єго штуки мали єго зробити славним. Паольо виступав яко „австральский Геркулес“ а публика, що наповняла цирк, жертвувала охотно свій гірко зароблений гріш, щоби могла єго подивляти.

Коли Паольо сего вечера появив ся в манежи, повитала єго публика невтихаючими оплесками. Шкода би було місця і часу, як би я хотів тут описувати штуки сего „найсильнїйшого чоловіка на сьвітї“, як то Паольо підносив великі тягари зі силою Геркулеса а повабностию Аполлона, як розривав ужиска і ланцухи мов би які нитки, як три сильні конї не могли єго анї на волос потягнути з місця і як він наконець казав собі покласти на груди поміст з дошок, на котрім станули конї з возом і візником.

А хоч і як Паольо сего вечера „працював“ спокійно і з розвагою та хоч і зовсїм не було по нїм видко нїякого напруженя, то все таки взяло ся єго було якесь таке чувство, як колиб сего вечера мало стати ся щось незвичайного, щось страшного, і він аж лекше відотхнув, коли єго „нумер“ скінчив ся і єму здавало ся, що може вже вернути до своєї ґардероби. Але за маленьку чверть години позискав він собі публику так дуже, як то не одному мимо всїх змагань не удає ся і за цїле житє; єго викликували раз пораз і він мусів заєдно виходити та розклонювати ся на всї боки і дякувати за грімкі оплески. Але всему приходить остаточно конець, та й Паольови здавало ся, що він сего вечера вже послїдний раз ставав перед публикою.

Але судьба инакше була призначила, бо ледви що за Паольом засунула ся тяжка занавіса, що відділяла ґардеробу артистів від манежі, коли єго „ґардеробник“ ледви дихаючи, прибіг до него; ноги дрожали під ним а лице аж потягнуло ся від превеликого страху.

— Господоньку сьвятий, ратуй нас, пане Паольо! — промовив він на силу. — Що ми тепер зробимо? Сціпіо видобув ся із своєї клїтки та іде просто до манежі. То одинокий вихід, котрим він може втїкати і ще лиш один Господь Бог може нас виратувати! — Він притім заломив руки і мало таки не впав Паольови під ноги зі страху.

Силачеви, коли почув імя Сціпіо, аж мороз пішов по тїлї, бо то був величезний лев, котрого Міляндрі молоденьким купив для своєї менажерії і вигодував єго. Зьвір очевидно внаслідок недбалости своїх сторожів, що не замкнули добре дверцї, видобув ся з клїтки і занюхавши конї їшов до манежі, на котрої другім кінци були стайнї.

Щож міг Паольо вдїяти?

Студений піт виступив єму на чоло, коли собі подумав, яке то може стати ся страшне нещасте, скоро зьвір появить ся несподївано а численно зібрана публика, стративши голову, пустить ся втїкати. В диким страху сотки слабих жінок і дїтий ба навіть і сильних мужчин дістають ся під ноги і другі їх розтратують.

Та не богато було часу розважати дальше, бо глухий рик дав знати, що зьвір шукає вже собі добичі. Здавало ся, мов би на той рик в „найсильнїйшім на сьвітї чоловіцї“ відозвала ся вся енерґія і як би він ту гадку, яка єму в сїй хвили прийшла до голови, хотів скоренько перевести в дїло.

— Де Франсоа, Жан, Пєр і другі? — спитав він.

— Повтїкали, пане! Всї вибігли!

— Труси! — крикнув Паольо і аж затиснув зуби із злости.

— Слухай! — відозвав ся він до слуги. — Ти один, що бодай трохи показав відваги і я тобі того нїколи не забуду. Лізь же крізь вікно в моїй ґардеробі та біжи так скоро як, лиш можеш, до касарнї на другім кінци улицї. Там скажи офіцирови від варти, що тут стало ся, та проси єго о поміч. Я тимчасом буду старати ся давати собі якось зі зьвіром раду.

(Дальше буде).

— **Страшний пожар.** З Равщини доносять: В селї Піддубцях повстав в пятницю по полудни з невислїдженої причини на західній загородї села страшний пожар. Позаяк майже рівночасно звіяв ся страшний вихор, що дув з західної сторони до всходу, проте майже в одну мить розніс ся огонь по цілім селї. То був дійстний образ горіючої Трої. Задля сильного вітру о ратунку не було бесіди. З усїх сторін прибули сторожі огневі, а помочи не можна було дати нїякої. Нинї з виїмкою кількох хат, школи, церкви і фільварку з цїлих загород селяньских лише попіл остав ся.

— **Катастрофа в Бориславі і Тустановичах.** В суботу около 2 години по полудни зірвала ся над Бориславом і околицею буря з громами. Упало кілька громів, а один з них ударив в найбільший в Тустановичах закоп, славний нинї на цїлий сьвіт Oil City, що належить до берлиньскої спілки. Другий стріл ударив в закоп „Литва ч. 3“ також в Тустановичах, третий вкінци в один з закопів в самім Бориславі, іменно в части Борислава званій „на Потоцї“ а належачий до галицкого карпатского товариства нафтового. Всї ті закопи, т. є. вертничі вежі, займили ся від ударів громів, а від них крім долів на ропу викопаних в земли також инші закопи. Огонь обхопив всьо довкола зі стихійною силою і знищив до крихти вертничі вежі закопів, так що по них не остало й слїду. Ратунок в перших хвилях був немислимий, така була сила огню. Закопи положені найблизше пожару ратовано в двоякий спосіб. В одних впускано до вертничої вежи пару з кітла, внаслїдок чого дерево, насякле водою із скопленої пари, було відпорнїйше на огонь. Закопи ті виглядали тодї немов оповиті білими облаками, бо щілинами між дошками виходила водна пара. Чудом просто можна назвати уратоване закопа „Шльонско“, стоячого у віддаленю около 100 метрів від Oil City. Той закоп зливано безнастанно струями води з вершка вежи так, що цїла вежа стояла мовби під водопадом. Около години 9 вечером пожар дістав ся до села Тустанович, де запалили ся і погоріли три загороди. Цїле населене покинуло серед переполоху село і схоронило ся на поля. Тетер веде ся ратунок на просторі обнятім пожаром з цїлою силою. Поки що обмежив ся він до сипаня охоронних валів. Однако єсть надїя, що до трех днів огонь в Oil City буде можна угасити, а іменно в той спосіб, що одну велику кадь з бляхи, наповнену землею, підсуне ся під сим отвір Oil City і разом з землею пареверне ся на отвір. В наслїдок того буде замкнений доступ воздуха, а тим самим придавить ся полуминь. Майстрами в тім суть бориславскі жиди, котрі від берлиньскої фірми, до котрої належить Oil City, зажадали 20.000 кор. Ратунком управляють староста дрогобицкий п. Ноель і старший комісар гірничий п. Мокри, котрий поручав, аби у всїх копальнях здержано роботи для покликаня до ратункової акциї всїх робітників занятих при тих копальнях. В ночи з суботи на недїлю прибули до Борислава піонїри з Перемишля і зараз взяли ся до ратованя. — В послїдній хвили доносять, що завдяки полученій праци піонїрів і робітників огонь о стілько обмежено, що нема небезпечности, аби він розширив ся на дальші закопи і на село Тустановичі.

Шкоди — о скілько доси можна знати — наробив огонь дуже богато. На просторі кількох кільометрів довкола всьо знищено. З засївів нї слїду, всьо знищив пожар.

Як доносять з Кракова, переїхаа тамтуди вчера о год. 4 по полудни в подорожи до Борислава і Тустанович радник міністерства рільництва Гоман. З Кракова удав ся там начальник галицкого староства гірничого радник Двора др. Ріль в товаристві старшого радника Гольобка.

— **Войскові музики** будуть грати у Львові в місяци липни: Дня 7 в стрийскім парку, дня 8 перед палатою Намістництва, дня 9 на Високім замку, дня 14 перед домом інвалїдів, дня 15 перед командою корпуса, д. 16 в міскім огородї, д. 21 в стрийскім парку, дня 22 перед палатою Намістництва, дня 23 на Високім замку, дня 28 перед домом інвалїдів, дня 29 перед будинком команди корпуса і дня 30 в міскім огородї. — Початок концертів о годинї 6 вечером.

Телеґрами.

Відень 6 липня. Надійшла сюди вість, що пані Тозеллї, б. королева саска, тяжко занедужала

Будапешт 6 липня. Пос. Раковский заінтерпелює на нинїшнім засїданю сойму президента міністрів Векерлього в справі статї нїмецкого дипльомата Рата о політицї балканьскій і о плянах Анґлїї.

Берлин 6 липня. З Тебріса доносять, що в послїдних борбах убито там 370 осіб, а ранено 700 осіб. Анархія ширить ся в цїлій північній Персиї.

Ревль 6 липня. Воєнний суд засудив 67 осіб за злочин наміреного відорваня балтийских провінций від российскодї держави на примусові роботи від 4 до 15 лїт.

Льондон 6 липня. В тутешних кругах уважають статю Рата неправдивою, особливо донесене, що між анґлїйским президентом міністрів а австро-угорским амбасадором ведуть ся заєдно конференциї в справах балканьских.

Ню-Йорк 6 липня. З Буенос Айрес доносять, що в часї войскової революциї в Параґваю убито і ранено кількасот осіб.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаімної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, **11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **12·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Фірма Полісюк і Патрах зістала розвязана, а дальше під власною фірмою

Прошу отже П. Т. Відбирателів для по·
мові фірми **Г. Патрах,** котра істнує вже від
достарчуваня своїм відбирателям.

я яко основатель того інтересу проваджу тойже

Г. ПАТРАХ.

критя запотребованя свого звернути ся до тойже
25 літ і старає ся все о найліпший товар для

Г. Патрах, Стрий, (Галичина), ул. Торгова.

За правдиві стрийскі коси з маркою „Січкарня“ ґарантую. Коси суть в тім роції о много сильнійше споряджені. — Коси не відповідаючі свому заданю відміняю.

Цінники на жадане висилаю. — Висилка наступає відворотною почтою лише за готівкою або за посліплатою. — Порто оплачую сам і числю его при пачках 5 кільоґрамових 60 сот. При відборі 10 кіс нараз числю тільки половину порта. При відборі 20 кіс нараз наступає посилка цілком вільна від порта. При відборі 10 кіс нараз додаю цілком безплатно одну косу і оден камінець; при відборі 30 штук нараз додаю 4 коси і 4 камінції цілком дармо.

Коси в пачках почтових висилаю до урядів громадских і селян до всїх країв европейских і заморских.

— — Кождому, хто купить мою косу, то буде зовсім така як ту описана. — —

Кос достарчую в видній формі краєвій і в довільних довгостях по слїдуючих цїнах:

Довгота цілої коси цнт.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115
Ціна одної коси Кор.	1·80	1·90	2.—	2.10	2.20	2.30	2.40	2.60	2.80	3.—	3.20	3.40
На 5 клґр. іде штук	14	13	11	10	9	9	8	7	6	6	5	5

Мармурові брусики до остреня кос:

Довгість в цнтм. . . .	18, 21, 22, 25	Подібні до мармуркових	32 сот.
Ціна одної штуки сотиків .	60, 70, 76, 80	Бабка з молотком	К 2.40 сот.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Дім для торговлї і промислу

Г. Арльта в Хшанові

найбільше підприємство в краю для будови **машин до виробу цементових дахівок, цегол і цеголок на помости**

поручає:

Знамениті від давна випробовані правдиві огнетревалі цементові

фарби до крашеня дахівок.

Найлучшої якости

оливу до смарованя форм під дахівку цементову.

Ia ЦЕМЕНТ портляндский в ладунках цїловаґонових.

УВАГА. Всякі пересилки а то: листи звичайні, поручені, перекази і т. д. належить адресувати лишень:

Г. Арльт — Хшанів (Chrzanów).

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всі зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).